

Arrest

nr. 214 201 van 18 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 augustus 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. SCHÜTT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een ethische Tamil te zijn. U werd geboren in Atchuvely, in het Jaffna district, waar u woonde en school liep tot 2006. Op dat moment werd uw vader door de CID (Criminal Investigation Department) verdacht van samenwerking met de LTTE omdat hij in

hun gebied grond ging halen met zijn vrachtwagen. Hierop verhuisden jullie naar Kovilkulam in Vavuniya. U deed hier een cursus elektriciteit en liep stage in een vluchtelingenkamp uitgebaat door het Sri Lankaanse leger. Omdat uw vader ook door de lokale autoriteiten werd lastiggevallen, verliet hij in 2009 het land en kwam hij naar België.

U bleef in Vavuniya wonen, maar keerde af en toe terug naar Atchuvely om daar een oogje te houden op het huis van de familie daar. Dan in oktober 2017 besloot u om permanent terug te keren, en het huis te renoveren. U werd echter op 8 oktober 2017 aangesproken door twee mannen op motorfietsen, waarvan u vermoedt dat ze CID waren. Ze vroegen u waar uw vader was, en toen u zei dat hij het land uit was, dreigden ze ermee u mee te nemen. Er waren evenwel veel omstaanders, en ze reden weg. De dag daarop was u aan het winkelen toen u gebeld werd door uw oom, die u liet weten dat de twee mannen waren teruggekeerd en u aan het zoeken waren. Hierop besloot u dat het maar beter was om het land te verlaten.

U nam de dag daarop de bus naar Colombo, waar u anderhalve maand verbleef in een huis geregeld door een smokkelaar. Hierop nam u op 24 november 2017 het vliegtuig naar Milaan, gebruik makend van een vals paspoort met een Italiaans visum. Daar werd u opgewacht door een kennis van de smokkelaar, die u naar België bracht, waar u aankwam op 27 november 2017, en internationale bescherming vroeg op 7 december 2017. Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor: een identiteitskaart, een geboorteakte, een rijbewijs, een vrijwilligerspas, een scholingspas, een rantsoenkaart, een bankboekje, foto's, en een enveloppe waarin u documenten werden toegestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U zou in oktober 2017 teruggekeerd zijn naar Atchuvely om het huis van de familie te renoveren, toen u op 8 oktober werd aangesproken door twee mannen op een motorfiets. Ze vroegen u of het ging om het huis van uw vader, en of uw vader er was. Toen u aangaf dat hij er niet was, zeiden de mannen dat ze reeds in 2006 uw vader waren kwamen zoeken en hem toen niet konden vinden. Hierop zeiden ze dat ze u in zijn plaats zouden meenemen. Ze gingen evenwel weg zonder u mee te nemen door de volkstoeloop naar aanleiding van de commotie, maar kwamen de dag daarop terug, terwijl u gaan winkelen was (CGVS p. 9). Het zou gaan om agenten van de CID (CGVS p. 10).

*Het valt **ten eerste** op dat u stelt dat de mannen op zoek waren naar uw vader, en dit al van 2006. Het is vreemd dat men **elf jaar na datum** nog naar het huis van de familie zou komen om hem te zoeken, en u kan geen enkele verklaring geven waarom de mannen op dat moment nog zouden opdagen; u kan geen enkele aanleiding aanstippen, en stelt dat u gewoon aan het huis aan het werken was (CGVS p. 10). U zou ook nooit eerder met de CID problemen hebben gehad (CGVS p. 10). Nochtans gaf u eerder ook aan dat u voor dat moment al geregeld terugkeerde naar het huis van de familie om een oogje in het zeil te houden gedurende enkele dagen, en dit ongeveer elke twee maanden (CGVS p. 7). Mocht de CID werkelijk al die jaren geïnteresseerd geweest zijn in de (voormalige) bewoners van het huis hadden ze dus voorheen meer dan genoeg kansen om u aan te spreken. U legt overigens ook geen enkel begin van bewijs voor dat u in Sri Lanka gezocht zou worden door de overheid, zoals een aanhoudingsbevel, een oproepingsbrief, etc.*

*Dit sluit **ten tweede** aan bij de vaststelling dat uw verblijfplaatsen in het land voorafgaand aan dat moment absoluut geen geheim waren voor de overheid. U geeft primo aan dat het gezin bij de verhuis naar Vavuniya in 2006 zich moest laten registreren bij de lokale overheid (CGVS p. 4), waardoor de overheid eigenlijk al vanaf dat moment op de hoogte van uw woonplaats geacht kan worden.*

Vervolgens hebt u *secundo* een opleiding elektriciteit gevolgd in de streek, waarna u een stage deed in een opvangkamp dat uitgebaat werd door het Sri Lankaanse leger, die u onder meer een pas moesten uitreiken (CGVS p. 5, 6). Ook voor het Sri Lankaanse leger waren uw whereabouts op dat moment dus geen geheim. *Tertio* hebt u daarop in 2012 bovendien ook een (elektronisch) rijbewijs verkregen, waarop uw adres in Vavuniya duidelijk vermeld staat (document 3), en waardoor er van uitgegaan kan worden dat uw adres dus ook in de databanken van de overheid zat. Ten slotte had u *quarto* ook nog een eigen paspoort in Sri Lanka, dat u gebruikte om in 2016 naar Maleisië te reizen om een huwelijk bij te wonen (CGVS p. 2, 7, 8), wederom een aanwijzing dat u voor 2017 zeker niet onvindbaar was voor de Sri Lankaanse overheid. Mocht de CID vragen hebben gehad over uw vader, en mochten ze u werkelijk hebben willen arresteren, hadden ze dit eenvoudigweg kunnen doen voor 2017 door u op uw adres in Vavuniya te komen zoeken. Dat ze u zonder voorgaande plots zouden willen oppakken in oktober 2017 bij een bezoek aan Atchuvely, is daarom maar weinig waarschijnlijk. U werd hier ook meermaals op gewezen tijdens het onderhoud, waarbij u probeert vol te houden dat de CID niet geweten zou hebben waar u leefde (CGVS p. 11, 12), dan wel u niet kon komen bezoeken omdat het gebied waar u leefde onder controle stond van een militie, de PLOTE (zie infra). Maar deze uitleg is maar erg weinig aannemelijk, gezien uw verklaringen over het hebben van een paspoort, en het door u voorgelegde rijbewijs met uw adres op (CGVS p. 11, 12; document 3).

U verklaart **ten derde** dat het gebied waar u woonde in Vavuniya onder de controle zou hebben gestaan van een organisatie genaamd de PLOTE, en haalt dit aan als een mogelijke reden waarom u niet eerder bezoek kreeg van de CID (CGVS p. 11). Nochtans kan u maar erg weinig vertellen over de organisatie waarvan u voorhoudt dat ze uw woonplaats gecontroleerd zou hebben. Zo weet u niet waar de naam PLOTE voor staat, welk gebied ze eigenlijk controleerden, en wat ze eigenlijk deden; u omschrijft hun activiteiten als mensen afpersen en dwangarbeid doen verrichten (CGVS p. 5). Informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier geeft aan dat de PLOTE heden geen officieel actieve organisatie lijkt te zijn, en in ieder geval geen territorium controleert *as such*, maar wel nog criminele activiteiten heeft in Vavuniya. Ze lijken geen politiek of administratief zeggenschap te hebben in de regio, en uw verklaring als zouden ze het de CID, zijnde een politieel overheidsorgaan dat o.a. onderzoek doet naar georganiseerde misdaad, onmogelijk maken om te opereren in het gebied dienen daarom ook van de hand gewezen te worden.

Het valt **ten vierde** op dat u ook een aantal merkwaardig tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelde u *primo* dat uw vader problemen gehad zou hebben met de overheid omdat hij met een vrachtwagen grond ging halen in LTTE-gecontroleerd gebied (CGVS p. 9), terwijl uw vader zelf verklaarde dat zijn problemen voortvloeiden uit een bezoek dat de LTTE bracht aan de familie in een poging om u in de LTTE te rekruteren (gehoorverslag T.K., dd. 25 februari 2009, p. 14, 15). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, kan u deze niet verklaren (CGVS p. 9). U spreekt *uzelf secundo* ook nog tegen door enerzijds te verklaren dat u in 2006 twee weken na uw vader naar Vavuniya reisde, en dat u hiervoor de boot moest nemen omdat de A9 snelweg was afgesloten. Terzelfdertijd gaf u evenwel ook aan dat de snelweg pas een maand na het vertrek van uw vader werd afgesloten (CGVS p. 4, 5), een tegenstrijdigheid die u wijt aan de korte opeenvolging van de gebeurtenissen (CGVS p. 5). Deze tegenstrijdigheden doen twifelen aan de onderliggende reden waarom de CID naar u of uw vader op zoek zouden zijn in de eerste plaats.

Ten vijfde dient er ook nog gewezen te worden op uw tegenstrijdige en merkwaardige verklaringen omtrent uw eigen paspoort in Sri Lanka, en het paspoort dat u gebruikte om het land uit te reizen. U verklaarde *primo* voor de DVZ nog dat u uw eigen paspoort dat u indertijd had gebruikt om naar Maleisië te reizen, nog had liggen in Sri Lanka en het zou proberen laten nasturen (verklaring DVZ dd. 25 januari 2018 afdeling 26). Voor het CGVS verklaart u dan weer dat de smokkelaar uw paspoort had afgenomen, en u het naderhand niet meer had teruggezien (CGVS p. 3). Gewezen op dit verschil, stelt u dat u voor de DVZ net hetzelfde verklaard zou hebben (CGVS p. 3), maar er kan enkel maar vastgesteld worden dat het in uw DVZ-verklaring niet als dusdanig genoteerd staat, en u voor akkoord tekende. *Secundo* is het ook maar vreemd dat de smokkelaar u naar uw originele paspoort zou vragen, als hij van plan was om u te laten reizen met een vals paspoort, met name een paspoort van iemand anders, en hij dus geen gebruik moest maken van de gegevens in uw paspoort of iets dergelijks. Samen genomen met de aangestipte tegenstrijdigheid, lijkt het daarom eerder te gaan om een maar erg stereotype verklaring, mogelijk in een poging om uw paspoort verborgen te houden voor het CGVS. Dit vermoeden wordt *tertio* versterkt door uw verklaringen over het paspoort dat u kreeg van de smokkelaar. Het zou volgens u een paspoort van een vermoedelijk Sinhalese man geweest zijn, dit terwijl u de Sinhalese taal niet machtig bent (CGVS p. 12, 13). Dit houdt natuurlijk een risico op ontdekking in, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 13).

U kan quarto ook geen enkel bewijs voorleggen van uw reisweg (CGVS p. 13), waardoor voor alles omtrent uw paspoorten en reis het CGVS enkel op uw verklaringen kan afgaan en deze komen dan ook weinig waarschijnlijk over.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraeg doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten slotte legt u ook nog een aantal foto's voor van uw aanwezigheid op een Tamil-activiteit in België. Hierover bevraged, lijkt u evenwel niet te weten waar de activiteit precies om draaide, en geeft u aan dat u "niet er oplettend was" (CGVS p. 3; 8, 9), waardoor deze een eerder gesolliciteerd karakter hebben. U toont op geen enkele manier aan dat uw aanwezigheid aldaar enig risico met zich mee zou brengen, of dat hieraan enig gevolg werd gehecht.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 juli 2018 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat het niet aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om een sluitende verklaring aan te brengen waarom de vervolging waarvan hij het slachtoffer was, zich op een bepaald tijdstip situeert of heeft plaatsgevonden met een bepaalde frequentie.

Verzoeker benadrukt dat er een duidelijk, objectief verschil is tussen de vroegere bezoeken door verzoeker aan zijn ouderlijke woonst, en deze van oktober 2017, toen hij was begonnen met de renovatie van de woning, hetgeen een meer uitgesproken en meer zichtbare aanwezigheid met zich brengt.

Wat betreft de vaststelling van verweerder dat de CID na al die tijd nog steeds geïnteresseerd zou zijn in de vader van verzoeker, stelt verzoeker te hebben aangegeven dat deze dienst lijsten aanlegt van personen die verdacht worden van banden met de LTTE, en uit de algemeen bekende situatie in het noorden van Sri Lanka weten we dat de militaire bestuurders aldaar zich nog steeds zorgen maken om een mogelijke terugkeer van de LTTE. Verzoeker legt uit dat de interesse om zijn vader te vinden, die gedurende lange tijd latent aanwezig was, werd aangewakkerd door de zichtbare aanwezigheid van verzoeker.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal eraan voorbijgaat dat verzoekers vader erkend werd als vluchteling.

Verzoeker meent dat waar gesteld wordt dat de situatie, voor wat betreft teruggekeerde Tamils, minder problematisch zou zijn geworden, zoals kan afgeleid worden uit de rapportering van CEDOCA toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus: Sri Lanka - Risico bij terugkeer van 29 mei 2018), een evolutie van recente datum is die wordt weerhouden op basis van zeer anekdotisch feitenmateriaal; verzoeker is van oordeel dat het in ieder geval niets zegt over het optreden van de veiligheidsdiensten in het gemilitariseerde noorden, nu de focus van dit rapport ligt op teruggekeerde Tamils (vanuit België zijn er volgens het rapport de laatste jaren bijna geen repatriëringen geweest, hetgeen toch veelzeggend is voor de beoordeling van de risico's door het CGVS en door uw Raad).

Waar het CGVS stelt dat verzoekers voorgaande verblijfplaatsen geen geheim waren voor de overheid, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal met dit motief voorbijgaat aan de door hemzelf aan het administratief dossier toegevoegde informatie, te weten het CEDOCA-rapport COI Focus: Sri Lanka - Corruptie en Vervalste Documenten van 29 augustus 2017 (dit rapport bouwt voort op het vroegere rapport Verkrijgen Juridische Documenten - Corruptie). Zo stelt verzoeker vast dat in het nieuwe rapport duidelijk wordt *“aangegeven (p.4/10) dat de administratie van officiële documenten in Sri Lanka veelal gebeurt in hard copy, en dat overheden niet beschikken over gedigitaliseerde bestanden, hetgeen betekent dat andere overheden de authenticiteit van voorgelegde documenten niet of nauwelijks kunnen nagaan. Ook de gevolgen van het jarenlang conflict voor de registers en de officiële bestanden worden in het rapport vermeld (p.3/10).”*. Verzoeker meent dat het in dergelijke context niet verwonderlijk is dat veiligheidsdiensten personen, die zijn verhuisd naar een andere regio, niet gemakkelijk kunnen terugvinden, en dat bovendien het aanvragen en bekomen van identiteitsdocumenten er niet automatisch toe leidt dat een andere overheid hierdoor op de hoogte is van de *“whereabouts”* van een bepaald burger.

Verzoeker wijst er verder op dat in het Cedoca-rapport COI Focus: *“Sri Lanka - Risico bij terugkeer”* ook te lezen staat dat de nieuwe regering van Sri Lanka verklaard heeft te streven naar nationale verzoening, doch maakt de kanttekening in die zin dat het recente succes van de partij van de vroegere president SLPP bij lokale verkiezingen weinig goeds doet verhoppen naar de toekomst toe voor wat die verzoening betreft (p. 6/27).

Verzoeker haalt aan dat in het Cedoca-rapport ook gewezen wordt op de veel gebruikte techniek van de veiligheidsdiensten om gebruik te maken van informanten uit de Tamil-gemeenschap zelf (p. 8-27): aldus is duidelijk dat het concrete vervolgingsbeleid georganiseerd is op een andere manier dan deze van het nakijken van gedigitaliseerde bestanden, nu deze laatste niet bestaan (*ut supra*). Verzoeker besluit dat de plaatselijke veiligheidsagenten in een dergelijk systeem op aangeven van hun eveneens plaatselijke informanten ageren, hetgeen verklaart waarom verzoeker problemen ondervond toen hij opnieuw zichtbaar aanwezig was in zijn geboorteplaats.

Waar verzoeker stelde dat hij werd gecontroleerd door PLOTE doch weinig informatie over deze organisatie kon geven, antwoordt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij enkel gepoogd heeft om een antwoord te formuleren op de vraag waarom hij in Vavuniya geen problemen heeft ondervonden met de veiligheidsdiensten, terwijl hij die wel ondervond, en al heel snel, bij zijn zichtbare terugkeer naar Atchuvely. Hij voegt eraan toe dat het gegeven dat het gebied in Vavuniya van oudsher behoort tot het actieterrein van PLOTE, uit het verslag van het asielgehoor van de vader van verzoeker blijkt, toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal zijn oordeel over de activiteiten van PLOTE op een enkel rapport steunt, dat laatst werd geactualiseerd in 2013. Bovendien worden volgens verzoeker de beweringen van verzoeker (en van zijn vader in 2009) niet gelogenstraf door dit rapport, nu erin te lezen staat dat PLOTE beschikt over kampen in de Vanni-regio en eveneens over een eigen detentie-centrum. De organisatie houdt zich bezig met afpersing van lokale zakenlieden in Vavuniya en wordt beschuldigd van gijzelingen en ontvoeringen (p. 4-8).

Verzoeker voert aan dat de stelling van de commissaris-generaal als zou PLOTE geen territorium *as such* controleren, staat er niet in de weg dat PLOTE blijkbaar niet gehinderd wordt door de overheid om haar criminele activiteiten te ontplooiën in een paramilitaire setting (kampen, detentiecentrum), hetgeen niet hoeft te verwonderen, gelet op de sinds vele jaren bestaande alliantie tussen PLOTE en de Sri Lankaanse overheid. Dat PLOTE geen politiek of administratief zeggenschap heeft over de Vavuniya-regio, kan volgens verzoeker best zijn, maar de leden van PLOTE treden ten aanzien van de burgerbevolking op op een wijze die gelijkaardig is aan het optreden van het leger en de veiligheidsdiensten in de rest van noordelijk Sri Lanka, door het creëren van terreur gekoppeld aan lucratieve criminele activiteiten. Verzoeker verwijst wederom naar de verslaggeving in het administratief dossier inzake het gebruik door de veiligheidsdiensten van informantennetwerken van Tamils (COI Focus: Sri Lanka - Risico bij terugkeer, p. 8-27). Verzoeker betoogt dat zijn antwoord tijdens het gehoor, dat de CID niet optreedt in zijn regio in Vavuniya, dient te worden begrepen als volgt: *“het is niet zo dat de CID dit niet zou durven, maar wel dat de controle van personen die mogelijks banden met de LTTE zouden hebben, overlaten aan de leden van PLOTE, nu die laatsten een lange historie hebben van sterke animositeit tegen alles wat LTTE is (zie hiervoor het genoemde Stanford-rapport).”*. Verzoeker voegt eraan toe dat het logisch is dat de CID zich niet overal op dezelfde manier kan manifesteren en dat een deel van de controle overlaten aan een gelieerde paramilitaire groep derhalve een vorm van efficiënt human resources-beheer is.

Wat betreft de tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen met de verklaringen afgelegd door zijn vader in diens asielprocedure, benadrukt verzoeker dat de vader van verzoeker verdacht werd van banden met de LTTE, en om die reden heeft hij Jaffna verlaten om naar Vavuniya te gaan. Hij voegt eraan toe dat zijn ouders hem blijkbaar niet hebben verteld dat *“er gemaskerde mannen waren langsgekomen in de woning in Atchuvely, met de vraag om hun zoon af te geven voor de strijd (dit is een algemeen bekende praktijk van de LTTE, doch voornamelijk in LTTE-gebied, hetgeen Jaffna in 2006 niet meer was). De vraag om hun zoon voor de strijd te geven, vormde uiteraard niet de aanleiding voor de vader van verzoeker om Atchuvely te verlaten, nu Jaffna onder controle van het Sri Lankaanse leger stond. Echter was het avondlijke bezoek niet onopgemerkt voorbijgegaan, want 's anderendaags werd de vader van verzoeker al hardhandig ondervraagd door de veiligheidsdiensten”*. Verder stelt verzoeker dat het gegeven dat zijn vader als vrachtwagenchauffeur werkte, bevestigd werd in het gehoorverslag van zijn vader van 25 februari 2009 (p. 5-21). Verzoeker wijst er overigens op dat het gehoorverslag van 25 februari 2009 slechts een deel van de documenten is die werden opgesteld tijdens de asielprocedure van de vader van verzoeker. Hij wijst erop dat het verslag van het korte gehoor bij de DVZ niet bij het administratief dossier gevoegd is, zodat niet kan worden nagegaan welke problemen de vader van verzoeker alsdan nog heeft vermeld, en die niet verder zijn uitgediept tijdens het gehoor.

Wat de vermeende tegenstrijdigheid nopens het moment van afsluiten van de A9-autoweg ten opzichte van het vertrek van de vader van verzoeker betreft, verwijst verzoeker naar het gehoorverslag van 25 februari 2009, waarin zijn vader duidelijk aangeeft dat zijn gezin per boot naar Vavuniya is gekomen (p. 7-21). Volgens verzoeker doet de precieze datum van afsluiting van de weg er niet toe.

Hij meent overigens dat het verschil tussen 14 dagen en een maand erg klein is, en wijst erop te hebben aangegeven niet heel zeker te zijn over de precieze datum van afsluiting, hetgeen na al die tijd niet hoeft te verwonderen.

Verzoeker haalt aan dat hij met betrekking tot zijn eigen paspoort bij de DVZ heeft verklaard dat hij het eigen paspoort had achtergelaten in zijn land van herkomst, op vraag van de smokkelaar, en dat hij een poging zou ondernemen om het alsnog in bezit te krijgen, doch dat hij hierover niets kon beloven. Vervolgens stelt hij tijdens zijn gehoor bij het CGVS te hebben meegedeeld dat hij de smokkelaar niet meer heeft kunnen contacteren, zodat hij het paspoort ook niet kon voorleggen. Waar de Commissaris-generaal hierin een tegenstrijdigheid ziet, verliest deze volgens verzoeker twee zaken uit het oog: *“Enerzijds verbleef verzoeker, voorafgaand aan zijn vertrek uit zijn herkomstland, in Colombo in een verblijf geregeld door de smokkelaar: het achterlaten van het paspoort betekende dan ook dat hij het achterliet in de handen van de smokkelaar. Anderzijds laat het formulier van DVZ niet toe om voldoende nuance aan te brengen nopens de situatie van het paspoort, nu de rubriek “in beslag genomen” duidelijk betrekking heeft op een inbeslagname door een overheidsinstantie, hetgeen hier niet het geval was. “Achtergelaten” was derhalve het enige juiste antwoord dat kon worden aangevinkt.”*

Verder stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij gedurende langere tijd in Colombo heeft verbleven en dat het dus blijkbaar niet zo eenvoudig was voor de smokkelaar om een oplossing te vinden die op maat was van de situatie van verzoeker. Hij stelt dat niet blijkt dat van bij de aanvang het plan voorlag om verzoeker met andermans paspoort te laten reizen. Volgens verzoeker was het wel logisch dat de smokkelaar die verzoeker met een paspoort van een etnische Singalees liet reizen, wiens gezicht op de pasfoto gelijkend was aan dat van verzoeker, vroeg om het eigen paspoort niet mee te nemen. Hij herneemt dat hij het gegeven dat de smokkelaar het risico nam om verzoeker te laten reizen met een paspoort van een Singalees, terwijl verzoeker de Singalese taal niet machtig is, zelf tijdens zijn gehoor bij het CGVS al verklaard heeft. Verzoeker wijst erop dat de smokkelaar blijkbaar samenwerkte met een beambte die een bepaald loket op de luchthaven bemande, zodat er zekerheid was dat er geen vragen gesteld zouden worden waarop verzoeker dan in het Singalees zou moeten antwoorden.

Verzoeker legt uit dat de reden waarom een paspoort van een Singalees werd gebruikt, erin is gelegen dat de Italiaanse ambassade voor die bevolkingsgroep wel visa aflevert, en voor Tamils uit Sri Lanka niet, nu Singalezen geen verzoek om internationale bescherming indienen in Italië, en Tamils wel. Het verkrijgen van een visum in een paspoort van een etnische Singalees gaat dus veel gemakkelijker, en daarom zijn dergelijke paspoorten erg gegeerd bij de smokkelaars.

Verzoeker merkt op dat de bewering dat verzoeker geen bewijs van zijn reisweg kan voorleggen, zoals de commissaris-generaal beweert, trouwens niet correct is, nu uit het administratief dossier blijkt dat de vingerafdrukken van verzoeker zijn teruggevonden in Eurodac, met name met betrekking tot de aankomst in de luchthaven van Milaan (zie verklaring DVZ van 25 januari 2018 - p. 8).

Aangaande de vaststelling dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in het eerste Europese land waar hij toekwam, stelt verzoeker dat *“uit zijn asielrelaas duidelijk blijkt dat de ganse reis van Sri Lanka naar België werd georganiseerd door een smokkelaar, die hem de hele tijd heeft vergezeld. Bij de aankomst in de luchthaven van Milaan werden verzoeker en de smokkelaar opgewacht door iemand met een auto, die onverwijd de rit naar België heeft aangevat.”* Verzoeker geeft aan dat hij derhalve niet in de mogelijkheid was om in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, nu hij onder de hoede stond van een smokkelaar. Hij merkt tevens op dat de reis was betaald door familie (een tante in Canada) en was bedoeld om verzoeker tot bij zijn ouders in België te brengen. Verzoeker meent dat het logisch is dat hij zich in de loop van die ganse trip niet ging verzetten tegen dat reisplan, om op eigen houtje de weg naar asielinstanties in een ander land te vinden.

Wat betreft de ondergeschikte vraag tot subsidiaire bescherming, stelt verzoeker dat deze door de commissaris-generaal aan verzoeker wordt geweigerd, omdat uit de recente CEDOCA-rapportering blijkt dat een teruggekeerde Tamil bij wie geen band met de LTTE wordt vermoed, geen problemen moet vrezen. Verzoeker voert aan dat het vermoeden van banden met de LTTE het sleutelwoord is in deze redenering en dat dit vermoeden kan bestaan bij de veiligheidsdiensten, zonder dat die er in realiteit zijn. Verzoeker stelt dat in zijn geval ten aanzien van zijn vader door de Belgische asielinstanties aanvaard werd dat er vervolging was wegens een vermoeden, dus dat er kan worden aangenomen dat dit sindsdien niet gewijzigd is.

Verzoeker verwijst nog naar het rapport waarnaar de commissaris-generaal verwijst, wat zelf stelt dat de recente verkiezingsresultaten (van februari 2018) laten vermoeden dat de vroegere dominante politieke partij aan een come-back bezig is en dat derhalve *“het kleine venster waarbinnen politieke veranderingen kunnen doorgevoerd worden die noodzakelijk zijn voor hervormingen, aan het sluiten is”* (COI Focus: Sri Lanka - Risico bij terugkeer, p. 6-27). Verzoeker verwijst tevens naar hetgeen CEDOCA in 2015 (COI Focus - Sri Lanka - Terugkeer naar Sri Lanka - 6 oktober 2015) nog berichtte over de politieke partij van de vroegere president. Verzoeker meent dat het bijzonder risicovol is om een tijdelijke verbetering van de situatie, zoals die thans gerapporteerd is door CEDOCA, aan te grijpen om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te onttrekken. Een terugkeer naar de situatie van enkele jaren geleden is zeker mogelijk, met alle gevolgen van dien voor verzoeker.

In het verzoekschrift wordt gevraagd de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 25 juni 2018 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te hervormen en dienvolgens aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, minstens aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Sri Lanka te zijn ontvlucht omwille van problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten. Verzoeker stelde dat hij werd geïdentificeerd door de CID omdat deze op zoek waren naar zijn vader.

2.3.2. Voorop dient te worden vastgesteld dat verzoekers vader uit Sri Lanka is vertrokken in 2009 tijdens de burgeroorlog, wat uiteraard een geheel andere situatie uitmaakt dan deze in 2017 toen verzoeker vertrokken is. Verzoekers vader is vertrokken met zijn eigen paspoort vanuit Colombo (zie CGVS-verhoor vader p. 7). Uit zijn CGVS-verhoor blijkt verder dat hij inderdaad bekend was met het Noorden van Sri Lanka van voor zijn vertrek uit zijn land; dat hij geen specifiek LTTE profiel heeft maar het leven tijdens de oorlog in LTTE-gebied en de gevolgen voor hem en zijn medeburgers kon toelichten, meer specifiek waarom hij in 2006 naar SLA-gebied verhuisde en de invloed van de PLOTE. Verzoeker zelf was toen 10 jaar. Hij werd tot de gebeurtenissen in 2017 niet verontrust, minstens toont hij dit niet aan.

2.3.3. Er kan in deze context niet worden ingezien waarom de twee onbekende mannen op een motor, die beweerdelijk in 2006 al naar verzoekers vader op zoek zouden zijn, na 11 jaar in 2017 nog naar het huis van verzoekers familie zouden komen (notities van het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2018 (hierna: notities), p. 9).

Verzoekers uitleg, dat hij in 2017 aan het huis werkte en aldus zichtbaarder was, kan bezwaarlijk overtuigen. Enerzijds was verzoekers vader geen Tamil Tijger maar was heeft hij zich gehervestigd in SLA-gebied en is hij met een eigen paspoort uit het land vertrokken. Ook verzoeker heeft geen politiek profiel, noch is hij enigszins bekend.

2.3.4. Anderzijds kan verzoekers bewering dat hij toen zichtbaarder was niet in het minst overtuigen nu verzoeker niet verdoken leefde. Zo verklaarde dat hij hiervoor ongeveer elke twee maanden voor enkele dagen terugkeerde naar Jaffna om het huis in het oog te houden (notities, p. 7). Indien de CID werkelijk al die jaren geïnteresseerd waren geweest in de (voormalige) bewoners van het huis, hadden ze voorheen reeds genoeg kansen om verzoeker aan te spreken.

Waar in het verzoekschrift terecht wordt aangehaald dat de CID in het noorden lijsten aanlegt van personen die verdacht worden van banden met de LTTE uit vrees voor een mogelijke terugkeer van de LTTE, merkt de Raad op dat dit niet kan verklaren waarom verzoeker opeens 11 jaar na het vertrek van zijn vader zou worden geïnterviewd en niet eerder en dit te meer nu zijn vader geen LTTE lid was en dit nooit heeft beweerd (zie CGVS-verhoor).

2.3.5. Bovendien kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker of zijn grootouder/familie, indien de CID werkelijk naar zijn vader op zoek zou zijn geweest, reeds eerder zou zijn aangesproken door de autoriteiten, nu verzoekers verblijfplaatsen in Sri Lanka geen geheim waren voor de overheid. Immers, verzoekers gezin diende zich bij de verhuis naar Vavuniya in 2006 te registreren bij de lokale overheid (notities, p. 4). Verder volgde verzoeker een opleiding elektriciteit, waarna hij een stage deed in een opvangkamp dat werd uitgebaat door het Sri Lankaanse leger, dat hem onder meer een pas, waarop verzoeker als "Government Official" staat vermeld, uitreikte (notities, p. 5-6). In 2012 verkreeg verzoeker overigens een elektronisch rijbewijs, waarop zijn adres in Vavuniya vermeld staat (notities, p. 12). Bovendien had verzoeker een eigen paspoort in Sri Lanka, dat hij gebruikte om in 2016 naar Maleisië te reizen voor een huwelijk (notities, p. 3, p. 7, p. 11), en kende geen problemen bij zijn vertrek naar Maleisië, noch bij zijn terugkeer (notities, p. 11). Indien de CID vragen zou hebben gehad over verzoekers vader, en indien de CID verzoeker werkelijk wilde arresteren, hadden ze aldus voor 2017 ruim de mogelijkheid gehad. Het is dan ook niet aannemelijk dat de CID verzoeker zonder voorgaande plots zou willen oppakken in oktober 2017 bij een bezoek aan Atchuvely, noch dat dit - in zoverre al geloofwaardig - dermate verontrustend zou zijn dat verzoeker zijn land hiervoor moest ontvluchten.

2.3.6. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het CEDOCA-rapport COI Focus "Sri Lanka - Corruptie en Vervalste Documenten van 29 augustus 2017" waarin wordt "aangegeven (p.4/10) dat de administratie van officiële documenten in Sri Lanka veelal gebeurt in hard copy, en dat overheden niet beschikken over gedigitaliseerde bestanden, hetgeen betekent dat andere overheden de authenticiteit van voorgelegde documenten niet of nauwelijks kunnen nagaan. Ook de gevolgen van het jarenlang conflict voor de registers en de officiële bestanden worden in het rapport vermeld (p.3/10)". Verzoeker meent dat het in dergelijke context niet verwonderlijk is dat veiligheidsdiensten personen die zijn verhuisd naar een andere regio, niet gemakkelijk kunnen terugvinden, en dat bovendien het aanvragen en bekomen van identiteitsdocumenten er niet automatisch toe leidt dat een andere overheid hierdoor op de hoogte is van de "whereabouts" van een bepaalde burger. Gelet op deze informatie, neemt de Raad aan dat verzoekers registratie bij de lokale overheid in Vavuniya in 2006 niet noodzakelijk werd geregistreerd in een algemene databank. Er kan echter wel redelijkerwijs worden verwacht dat de CID verzoekers verblijfplaats op basis van zijn elektronisch rijbewijs of zijn paspoort had kunnen achterhalen, of - wat nog redelijker voorkomt - omdat ze hun eigen documenten hiervoor kunnen raadplegen. De Raad stelt vast dat het rapport waarop het aangehaalde citaat uit de COI gebaseerd is, eveneens stelt dat verschillende agentschappen, waaronder het Departement van Immigratie en Emigratie, de Staatsinlichtingendienst en de CID en soms de Terrorism Investigation Department, terugkeerders screenen en dat deze reisdocumenten en identiteitsgegevens nakijken in de immigratiedatabanken, inlichtingendatabanken en gegevens van openstaande strafzaken (Australian Government, "Department of Foreign Affairs and Trade, DFAT Country Report Sri Lanka", p. 41). Indien verzoeker dus werkelijk zou worden gezocht door de CID omwille van de activiteiten van zijn vader, dan kan gelet op voorgaande informatie niet worden ingezien dat verzoeker op legale wijze met zijn eigen paspoort het land kon verlaten en terug binnenreizen in 2016. Bovendien kan redelijkerwijs worden aangenomen dat het leger toegang heeft tot deze informatie die noodzakelijk is om mensen nuttig te screenen alvorens ze een pas uit te reiken, zodat niet geloofwaardig is dat verzoeker op dat moment gezocht werd. Verzoeker stelde overigens dat het leger een lijst had van mensen die banden hadden met de LTTE en dat zijn vader, volgens hem, hierop vermeld stond (notities, p. 11).

Het gegeven dat verzoeker een pas werd uitgereikt door het leger toont aldus aan dat verzoeker niet geïmagineerd wordt omwille van de activiteiten van zijn vader.

2.3.7. Waar verzoeker stelde dat hij in Vavuniya onder de controle zou hebben gestaan van de PLOTE en dit aanhaalt als een mogelijke reden waarom hij niet eerder bezoek kreeg van de CID (notities, p. 11), merkt de Raad op dat verzoeker slechts weinig kan vertellen over de organisatie waarvan hij voorhoudt dat ze zijn woonplaats gecontroleerd zou hebben. Zo weet verzoeker niet waar de naam PLOTE voor staat, welk gebied ze eigenlijk controleerden, en wat ze eigenlijk deden; verzoeker omschrijft hun activiteiten als mensen afpersen en dwangarbeid doen verrichten (notities, p. 5). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat de PLOTE thans geen officieel actieve organisatie is en in ieder geval geen territorium controleert, maar wel nog criminele activiteiten heeft in Vavuniya. Verder hebben ze geen politiek of administratief zeggenschap in de regio, zodat verzoekers uitleg dat ze het de CID, zijnde een politieel overheidsorgaan dat onder andere onderzoek doet naar georganiseerde misdaad, onmogelijk maken om te opereren in het gebied niet aannemelijk is.

2.3.8. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar het rapport van Stanford "*People's Liberation Organization of Tamil Eelam*", toegevoegd aan het administratief dossier, en voert aan dat de CID de controle van personen die mogelijks banden met de LTTE zouden hebben, overlaten aan de leden van PLOTE, nu die laatsten een lange historie hebben van sterke animositeit tegen alles wat LTTE is. De Raad merkt op dat het aangehaalde rapport inderdaad vermeldt dat PLOTE na 1987 samenwerkt met de overheid in Vavuniya, waar het de taak kreeg om LTTE spionnen voor het Sri Lankaans leger te identificeren, ("*In particular, PLOTE cooperates with the government in its stronghold of Vavuniya where it was tasked with identifying LTTE spies for the Sri Lankan army.*", Stanford.edu "*People's Liberation Organization of Tamil Eelam*"). Hoewel melding wordt gemaakt van een toenmalige samenwerking tussen PLOTE en de overheid, is er nergens sprake dat PLOTE thans in de plaats van de CID zou opereren in Vavuniya, laat staan dat PLOTE het de CID onmogelijk zou maken om te opereren in Vavuniya.

2.3.9. Verder dient opgemerkt dat verzoeker aangaf dat zijn vader problemen kende met de overheid omdat hij met een vrachtwagen grond ging halen in LTTE-gecontroleerd gebied (notities, p. 9), terwijl zijn vader zelf verklaarde dat zijn problemen voortvloeiden uit een bezoek dat de LTTE bracht aan de familie in een poging om zijn zoon in de LTTE te rekruteren (gehoorverslag T.K. van 25 februari 2009, p. 14-15). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, stelde verzoeker slechts "*Dat weet ik niet.*" (notities, p. 9). Verzoeker legde in zijn verzoekschrift uit dat zijn ouders hem blijkbaar niet hebben verteld dat "*er gemaskerde mannen waren langsgelopen in de woning in Atchuvvely, met de vraag om hun zoon af te geven voor de strijd (dit is een algemeen bekende praktijk van de LTTE, doch voornamelijk in LTTE-gebied, hetgeen Jaffna in 2006 niet meer was). De vraag om hun zoon voor de strijd te geven, vormde uiteraard niet de aanleiding voor de vader van verzoeker om Atchuvvely te verlaten, nu Jaffna onder controle van het Sri Lankaanse leger stond. Echter was het avondlijke bezoek niet onopgemerkt voorbijgegaan, want 's anderendaags werd de vader van verzoeker al hardhandig ondervraagd door de veiligheidsdiensten*". Deze laattijdige "*rechtzetting*" in het verzoekschrift betreft echter een loutere *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Daarnaast dient opgemerkt dat, hoewel verzoekers vader in zijn gehoor aangaf dat hij als vrachtwagenchauffeur werkte, hij nergens stelde dat hij problemen kende met zijn vrachtwagen. Waar verzoeker erop wijst dat het interview van zijn vader bij de DVZ niet bij het administratief dossier werd gevoegd, zodat niet kan worden nagegaan welke problemen de vader van verzoeker alsdan nog heeft vermeld, merkt de Raad op dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoekers vader zijn asielmotieven omstandig en uitgebreid in het gehoor bij het CGVS heeft toegelicht. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet op de hoogte is van de vluchtmotieven van zijn vader, waarop hij zijn eigen asielaansluiting steunt. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers vader hem inlicht over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn vader die dan ook verschaft te meer ze beiden in België verblijven.

2.3.10. Voorts stelde verzoeker enerzijds dat hij in 2006 twee weken na zijn vader naar Vavuniya reisde en dat hij hiervoor de boot moest nemen omdat de A9 snelweg was afgesloten, maar anderzijds dat de snelweg pas een maand na het vertrek van zijn vader werd afgesloten (notities, p. 4, 5). Verzoeker gaat er verkeerdelijk aan voorbij dat niet het verschil tussen 14 dagen en een maand - wat inderdaad niet groot is - het punt is, maar de vaststelling dat verzoeker de sluiting van de weg aan het vertrek van zijn vader koppelt waardoor het gezin met de boot naar Vavuniya kwam. Aldus kan worden verwacht dat verzoeker hierover eenduidige verklaringen aflegt, *quod non*.

2.3.11. Uit het vorige kan dan enkel besloten worden dat verzoeker geen LTTE banden heeft en ook niet kan aantonen dat zijn vader omwille van LTTE activiteiten 11 jaar na datum door de twee onbekende mannen, die vermoedelijk van de CID zijn, nog via hem zou worden gezocht.

2.3.12. Verder legde verzoeker ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen af over zijn eigen paspoort in Sri Lanka en het (vals) paspoort dat hij gebruikte om het land uit te reizen. Zo gaf verzoeker bij de DVZ nog aan dat hij zijn eigen paspoort dat hij indertijd had gebruikt om naar Maleisië te reizen, nog had liggen in Sri Lanka en het zou proberen laten nasturen (verklaring DVZ, punt 28). Bij het CGVS stelde verzoeker dan weer dat de smokkelaar zijn paspoort had afgenomen en dat hij hem nadien niet meer had teruggezien (notities, p. 3). Gewezen op zijn tegenstrijdige verklaringen stelde verzoeker dat hij bij de DVZ net hetzelfde verklaard had (notities, p. 3). Dit kan niet blijken uit het administratief dossier. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij bij de DVZ bedoelde dat het formulier van de DVZ het niet toelaat te nuanceren en dat hij zijn paspoort had "achtergelaten" in de handen van de smokkelaar. De Raad merkt op dat verzoeker inderdaad het vakje "achtergelaten" aangevinkt heeft maar tevens verduidelijkte "Ik liet mijn persoonlijk paspoort achter in mijn land van herkomst." (verklaring DVZ, punt 28). De Raad kan aldus slechts vaststellen dat verzoeker verkiest zijn paspoort niet neer te leggen. Ook verzoekers verklaringen over zijn vals paspoort kunnen niet overtuigen. Immers kan niet worden ingezien dat de smokkelaar bij verzoekers uitreis uit Sri Lanka een paspoort van een Singalese man aan verzoeker zou geven, terwijl verzoeker de Singalese taal niet machtig is (notities, p. 12, p. 13), nu dit een evident risico op ontdekking inhoudt. Zelfs indien de smokkelaar samenwerkte met een loketbeambte op de luchthaven, dan nog betreft het een riskante onderneming om verzoeker met een Singalees paspoort te laten reizen. Waar verzoeker nog stelde dat het gemakkelijker is om een visum te bekomen met een Singalees paspoort, betreft dit een blote bewering dat hoe dan ook niet wegneemt dat verzoeker geen enkel bewijs voor van zijn reisweg (notities, p. 13) neerlegt en vaag blijft omtrent de details van zijn reisweg (notities, p. 15). Niettegenstaande zijn medewerkingsplicht verhindert verzoeker bewust de mogelijkheid kennis te nemen van een eventueel door hem verkregen visum voor zijn reis, in het bijzonder het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde. Dit klemt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan de bewering dat verzoeker werd gevisieerd omwille van zijn vaders LTTE-verleden en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn.

2.3.13. Wat betreft de bij het CGVS neergelegde foto's waaruit verzoekers aanwezigheid op een Tamil-activiteit in België blijkt, dient opgemerkt dat verzoeker niet weet waar de activiteit precies om draaide en geeft hij aan "Ik herinner niet waarvoor, maar het was in Brussel voor het Europese Parlement. Ik weet niet voor wat het was." (notities, p. 3), waaruit het opportunistisch karakter van zijn deelname blijkt. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat zijn aanwezigheid op deze activiteit hem in een negatief daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten zou stellen.

2.3.14. Verzoekers identiteitskaart, geboorteakte, rijbewijs, vrijwilligerspas, scholingspas, rantsoenkaart en bankboekje, bevatten elementen die niet betwist worden, doch kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

2.3.15. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus "Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka" van 29 mei 2018) dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: "Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën.

Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het vermoeden van banden met de LTTE het sleutelwoord is in deze redenering en dat dit vermoeden kan bestaan bij de veiligheidsdiensten, zonder dat die er in realiteit zijn, merkt de Raad op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat er zelfs geen sprake is van een vermoeden van banden met de LTTE in hoofde van verzoeker. Verzoekers steunt zijn vrees voor vervolging volledig op zijn vaders banden met de LTTE en maakt niet aannemelijk dat hij hierom gevisieerd wordt.

2.3.16. Verzoeker beperkt zich aldus tot het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Sri Lanka geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de COI Focus “*Sri Lanka – Risico bij terugkeer*”, welke stelt dat de recente verkiezingsresultaten (van februari 2018) laten vermoeden dat de vroegere dominante politieke partij aan een come-back bezig is en dat derhalve “*het kleine venster waarbinnen politieke veranderingen kunnen doorgevoerd worden die noodzakelijk zijn voor hervormingen, aan het sluiten is*” (COI Focus “*Sri Lanka - Risico bij terugkeer*”, p. 6-27). Waar verzoeker meent dat het bijzonder risicovol is om een tijdelijke verbetering van de situatie, zoals die thans gerapporteerd is door CEDOCA, aan te grijpen en dat een terugkeer naar de situatie van enkele jaren geleden zeker mogelijk is, stelt de Raad vast dat verzoeker niet uitgaat van de huidige situatie, doch van hypotheses.

2.4.3. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.5. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK